

които се обявява противникъ на „Ново-нѣмското направление“, начело съ Листъ. 1863 г. поема редактирането на изданията отъ Брайкопфъ и Хертелъ *Allgemeine Musikzeitung* (2 години), а следъ това е билъ директоръ на музикалното училище въ Базелъ. Отъ множеството негови трудове, важни сж: „Историческото развитие на сонатата“, „Историческото развитие на симфонията“, нѣколко монографии на велики композитори; а отъ композициитъ му — симфонията *C. moll.*

Багетъ, фр. *Baguette* — малка пръчка, съ която се биятъ ударнитъ инструменти и съ която, понѣкога, въ Франция си служи и диригентъ на оркестра за да ръководи изпълнението.

Баглама — арабски струненъ инструментъ — съ металически струни.

Бадарчевска, Текла — *Badarczewska, Thekla* — пианистка и компонистка на лекъ видъ клавирни пиеси, род. 1838 въ Варшава, умр. 1862 с. т. Отъ нейнитъ композиции свѣтовна популярностъ е придобила *Prière d'une vierge*, — „Молитвата на една девица“ — твърде много свирена и у насъ отъ учителъ пиано въ католическитъ пансиони.

Бадевъ, Атанасъ — теоретикъ и компонистъ род. въ Прилепъ (Македония) къмъ 1860 г., умр. септ. 1908 въ София. Следъ свършването на Софийската гимназия, постъпва въ Новоросийския университетъ въ Одеса, дето учи 2 години математика, следъ това постъпва въ Московското синодално пѣвческо училище, което свършва, и най-после, като ученикъ на Римски Карсаковъ, свършва и Придворната пѣвческа капела въ Петербургъ. Съ завръщането си въ България, бива назначенъ учителъ въ Солунската гимназия, после учителствува въ Русенската гимназия, въ Самоковската духовна семинария и въ Кюстендилското класно училище. Б. е първия нашъ многостранно образованъ теоретикъ и, съ широка обща култура, музикантъ. Познаващъ много добре народната пѣсенъ — особно македонската, той пръвъ намѣри основата за построяване тактовата теория на нашето народно звукотворчество, чрезъ групиране на най-малкитъ елементи (*chronos protos*) въ тактове съ удължени времена —

върху която материя той чете обширенъ рефератъ на първия българския музикаленъ конгресъ (1904). По-късно до сжщата основа дохаж-

Атанасъ Бадевъ

да, по собственъ пѣтъ, и Добри Христовъ. Единственното печатно дѣло, което остави Б. — „Златаустова литургия“ (1897) — хармонизации и съчинения — издава знанията на солидниятъ теоретикъ и инвенцията на една творче ка личностъ. Особено красиви сж: „Христосъ воскресъ“ и причастника „Хвалите Господа съ небесъ“ — едно прекрасно фугато. Останалитъ въ рѣкописъ други творения на Б. — главно хорови пѣсни, поради немара и нехайство, сж пропаднали, или стоятъ нѣкъде въ забвение.

Бадеръ, Карлъ Адамъ — *Bader, Karl Adam* — знаменитъ теноръ, род. 10 ян. 1789 въ Бамбергъ, умр. 14 апр. 1870 въ Виена; отначало органистъ, по съветитъ на Е. Т. А. Хофманъ, постъпилъ на сцената, и си създава голѣмо име въ Берлинската опера, съ блѣсковато изпълнение на ролитъ си, особно въ оперитъ на Вебера и Спонтини.

Бадиа, Карло Агостино — *Badia, Karlo Agostino* — плодовитъ оперенъ компонистъ, род. 1672 въ Венеция, умр. 23 септ. 1738 въ Виена,